

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5416/2022
26.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље малолетне АА из ..., коју заступа законска заступница - мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Миљан Грбовић адвокат из ..., против туженог „Generali osiguranje Srbija“ АДО Београд - Филијала Нови Сад, чији је пуномоћник Милош Влаовић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4330/2018 од 26.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4330/2018 од 26.08.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4330/2018 од 26.08.2021. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да на име трошкова поступка по ревизији исплати тужиљи износ од 21.800,00 динара у року од осам дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3735/2018 од 14.06.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи исплати за састав захтева од 13.04.2018. године износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.05.2018. године до исплате, као и трошкове поступка у износу од 17.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је захтев тужиље за исплату законске затезне камате на трошкове поступка од дана пресуђења до дана извршности одбијен.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4330/2018 од 26.08.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и пресуда Основног суда у Новом Саду П 3735/2018 од 14.06.2018. године потврђена у побијаном усвајајућем делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену

чланом 404. ЗПП ради уједначавања судске праксе и тумачења права (посебна ревизија).

Тужила је поднела одговор на ревизију са предлогом да се иста одбаци као недозвољена и тужени обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

По оцени Врховног касационог суда, не постоји потреба да се о ревизији туженог одлучује ради уједначавања судске праксе. Уз ревизију су (осим пресуде Вишег суда у Чачку Гж 207/19 од 04.11.2019. године) приложене неправноснажне пресуде донете у истим чињенично-правним споровима. Тужила је уз одговор на ревизију приложила правноснажне пресуде којима је у таквим споровима одлучено на исти начин као и побијаном другостепеном пресудом.

У овом спору не постоји ни потреба за новим тумачењем права.

Тужила је поднетом тужбом тражила наплату новчаног потраживања у висини награде исплаћене пуномоћнику - адвокату за састав захтева за исплату осигуране суме по полиси осигурања лица од последица несрећног случаја (незгоде), о којем је тужени одлучио у вансудском поступку.

Подношење овог захтева било је обавеза тужиле предвиђена чланом 917. Закона о облигационим односима и чланом 13. тачка 1. Општих услова туженог за осигурање лица од последица несрећног случаја (незгоде). Трошкови подношења овог захтева, у случају да тужени није удовољио тужилином захтеву и да је била покренута парница за остварење права из уговора о осигурању лица, остваривали би се као део трошкова парничног поступка, дефинисаних чланом 150. став 1. ЗПП и као издаци учињени поводом поступка.

Међутим, када је парнични поступак, као у овом случају, изостао због прихватања захтева осигураника, накнада трошкова за радње предузете у претпроцесном поступку које су биле нужне може се остварити као главни захтев у посебном парничном поступку. Странци се, у поступку пред осигуравачем не може ускратити право на ангажовање пуномоћника - адвоката, јер је чланом 67. став 1. и 2. Устава Републике Србије прописано да се сваком, под условима одређеним законом, јемчи право на правну помоћ коју пружа адвокатура, као самостална и независна служба, и службе правне помоћи које се оснивају у јединицама локалне самоуправе у складу са законом.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. тог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

С`тога је, на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Одлука о захтеву тужиље за накнаду трошкова за одговор на ревизију, садржана у ставу трећем изреке, донета је на основу члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП. Тужиљи су досуђени трошкови за састав одговора на ревизију у износу од 18.000,00 динара и судске таксе за одговор на ревизију у износу од 3.800,00 динара.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић